

SouthFront: USA zrazují zájmy spojenců, ukrajinský konflikt využívají ve svůj prospěch

- CZ24 News | 11. prosince 2022

USA/EU/UKRAJINA: Ekonomická válka Washingtonu je vedena nejen proti Rusku, ale vlastně i proti vlastním evropským spojencům. Napsal Uriel Araujo, analytik se zaměřením na mezinárodní a etnické konflikty.

Tento týden Londýn oznámil, že objednal tisíce nových protitankových zbraní k doplnění zásob poté, co poslal tisíce svých jednotek na Ukrajinu. Mezitím bylo oznámeno, že Washington zvažuje žádosti Kyjeva poskytnout zemi hlavice kazetové munice. Spojenému království i NATO téměř docházejí zbraně pro Ukrajinu. Americký prezident Joe Biden se v poslední době snaží udržet svou mezinárodní koalici na podporu Kyjeva, ale jen stěží uspěl kvůli domácím problémům (jak v EU, tak ve Spojených státech). Konflikt na Ukrajině prohlubuje evropskou energetickou krizi a to je jeden z důvodů, proč Washington tento konflikt přivil.

Profesor politologie na Chicagské univerzitě John Mearsheimer obsáhle psal o tom, jak politika rozšiřování NATO v průběhu let a jeho strategie přesunout Ukrajinu z ruské orbity jejím začleněním do politického Západu jsou samotným kořenem konfliktu, který začal v roce 2014 - a 8 let stále trvá.

Konflikt na Donbasu byl téměř 8 let evropskou zapomenutou válkou, i když v dubnu 2021 tam Kyjev znovu eskaloval násilí s plnou podporou Washingtonu. Od roku 2014 NATO agresivně provokuje a obkličuje Rusko (i v Arktidě) a jeho členské státy posílají na Ukrajinu masivní dodávky zbraní.

Mezitím Washingtonem vedený Západ, včetně mediálních konglomerátů, „vybělel“ ukrajinský problém krajní pravice a očividně neonacistickou povahu jeho pluku Azov, stejně jako masové zabíjení v Kyjevě, porušování lidských práv, genocidní politiku a šovinistický nacionalismus. zaměřené proti etnickým Rusům.

Například 18. února, před začátkem současného rusko-ukrajinského vojenského konfliktu (24. února), zahájil Kyjev ošklivou bombardovací kampaň na Donbasu, která se zaměřila na civilní infrastrukturu a dokonce i na mateřskou školu v Luhansku. Je ironií, že týden před tím Moskva stáhla své jednotky z oblasti poblíž hranic, což mělo deeskalovat napětí - k ničemu.

Až do 18. února v sérii provokací ukrajinský vojenský personál často porušoval příměří na Donbasu a ostřeloval region, aby podnítil místní milice k reakci, a poskytl tak záminku pro další ukrajinskou agresi, zatímco NATO nadále posílalo zbraně a žoldáků do Kyjeva a další přizívování napětí. To vše, dá se namítnout, eskalovalo do bodu, kdy se to pro Rusko mohlo stát casus belli. A dnes jsme tady. Ať už je někdo kritický k rozhodnutí Moskvy zahájit vojenskou kampaň nebo ne, vše výše uvedené je součástí širšího kontextu, který bychom měli mít vždy na paměti.

Proč tedy USA hrály tak destabilizující roli a podporovaly to všechno? Psal jsem o tom, jak se geopolitika strategií Washingtonu prolíná s geoekonomií a energetickými zájmy. Součástí toho je vytrvalá kampaň Spojených států proti Nord Stream a proti jakékoli rusko-evropské plynárenské spolupráci. Geoenergetické zájmy jsou jedním z hlavních problémů a hnacích sil 21. století a Washington vede do značné míry jednostrannou ekonomickou válku prostřednictvím sankcí a legislativních opatření. Jejím cílem vždy bylo, aby Evropané kupovali americký LNG, který je ve

skutečnosti dražší, i když Rusko je doslova „u dveří“ kontinentu. Pravdou je, že evropská energetická krize od samého počátku dobře posloužil americkým zájmům . Navíc „Zelená agenda“ vedená Spojenými státy, která docela ironicky brzdí africkou energetickou bezpečnost, poškozuje i tu evropskou.

Dalo by se pak velmi dobře namítnout, že ekonomická válka Washingtonu je vedena nejen proti Moskvě, ale ve skutečnosti i proti jejím vlastním evropským spojencům. Pokud to zní přitažené za vlasy, je třeba vzít v úvahu skutečnost, že Bidenův nedávný agresivní balíček dotací ve výši 369 miliard dolarů (který poškozuje Evropu) popsal francouzský prezident Emmanuel Macron jako problém, který by mohl „rozdělit Západ“. Diplomaté EU uvedli , že americká iniciativa „mění všechno“ do té míry, že někteří z nich se ptají „je Washington DC stále naším spojencem, nebo ne?“. Šéf průmyslu EU Thierry Breton dokonce prohlásil, že Bidenův balíček představuje „existenční výzvu“ pro evropskou ekonomiku a průmysl.

Ekonomika Spojeného království se také hroučí kvůli energetické otázce, zatímco recese a dokonce deprese pronásledují Evropu. Philip Pilkington, irský ekonom známý svými příspěvky o empirickém odhadu obecné rovnováhy a dalších oblastech, psal o tom, jak Evropa po Nord Stream čelí možné deindustrializaci . Pokud vysoké náklady na energie související s probíhajícím konfliktem na Ukrajině učiní evropský průmysl nekonkurenceschopným, je dotační balíček Washingtonu posledním hřebíčkem do rakve. V tomto scénáři by mohl být evropský průmysl „vymazán americkými rivaly“, jak uvedli novináři Politico Jakob Hanke a Barbara Moens.. Zatímco jsou USA připraveny absorbovat evropský průmyslový potenciál, budou země EU čelit rostoucí nezaměstnanosti, inflaci a poklesu životní úrovně. Tento scénář samozřejmě slibuje sociální nepokoje.

V dubnu poražená kandidátka na francouzského prezidenta Marine Le Penová slíbila stažení Francie z NATO . S klesajícími teplotami s nadcházející zimou a rostoucími cenami energií je třeba očekávat, že evropský populismus a krajní pravice budou získávat stále větší politický vliv, protože úspěšně využívají rostoucí lidovou nespokojenost s NATO a se samotným blokem EU. Je docela nešťastné, že v Evropě byl odpor k NATO a sebevražedné politice do značné míry marginalizován tak, že se téměř stal monopolem takzvaného extremistického diskurzu. Uvidí se, jak evropské politické elity zareagují na nový vývoj, protože realitu americké ekonomické války proti jejich kontinentu je čím dál nemožnější popřít.

[ZDROJ](#)

Překlad: FB První Zpravy